

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3499/2530

บริษัท สิ้นพัฒนา จำกัด ฯ กับพวก
นายแม่ก บุตรดี กับพวก

โจทก์
จำเลย

ป.พ.พ. มาตรา 368, 867, 877, 887

สัญญากรรมธรรม์ประกันภัยระบุจำนวนเงินจำกัดความรับผิดในส่วนที่เป็นค่าเสียหายต่อชีวิต ร่างกายไว้ในข้อ 2.1 บรรทัดแรกว่า 100,000 บาทต่อหนึ่งคน และบรรทัดถัดลงมาว่า 100,000 บาท ต่อหนึ่ง ครั้ง ดังนี้ หากเกิดอุบัติเหตุที่ผู้รับประกันภัยจะต้องรับผิดในค่าเสียหายแก่บุคคลภายนอกหลายคนในครั้ง เดียวกันแล้วมิได้หมายความว่า ผู้รับประกันภัยจะต้องรับผิดต่อทุกคนในวงเงินคนละไม่เกิน 100,000 บาท แต่ หมายความว่า ทุกคนมีสิทธิได้รับค่าเสียหายจากผู้รับประกันภัยในวงเงินไม่เกิน 100,000 บาท โดยแบ่งเฉลี่ย กันตามส่วนของความเสียหายที่ได้รับ.

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 1 ขับรถยนต์บรรทุกสิบล้อ ขนรถจักรยานยนต์ของโจทก์ที่ 3 ซึ่งมี โจทก์ที่ 2 เป็นผู้ขับขีและมินางถนอมนั่งซ้อนท้าย เป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์เสียหาย โจทก์ที่ 2 ได้รับความเจ็บ และนางถนอมถึงแก่ความตาย ขอบังคับให้จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้ขับรถ จำเลยที่ 2 ในฐานะนายจ้างของจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 3 ในฐานะผู้รับประกันภัยค่าจุนรถยนต์บรรทุกสิบล้อคันเกิดเหตุ ร่วมกันรับผิดในค่าเสียหาย ของรถจักรยานยนต์และค่าสินไหมทดแทนต่อชีวิตร่างกายแก่โจทก์จำนวนรวม 347,605 บาทพร้อมดอกเบี้ย

จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ให้การว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นเพราะความประมาทของโจทก์ที่ 2 ฝ่ายเดียว จำเลยทั้งสามไม่ต้องรับผิดค่าเสียหายไม่มากเท่าฟ้องทั้งจำเลยที่ 3 รับประกันภัยรถยนต์บรรทุกคันเกิดเหตุไว้ โดยจำกัดความรับผิดต่อทรัพย์สินกับความเสียหายเกี่ยวกับชีวิตร่างกายของบุคคลภายนอกไว้แต่ละครั้งไม่เกิน 100,000 บาท ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ 1 ขาดนัดพิจารณา

ระหว่างพิจารณา โจทก์ขอถอนฟ้องเฉพาะจำเลยที่ 1 ศาลชั้นต้นอนุญาต

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ 2 รวม 300,000 บาท ให้โจทก์ที่ 3 เป็นเงิน 65,000 บาท โดยให้จำเลยที่ 3 รับผิดในวงเงิน 200,000 บาท พร้อม ดอกเบี้ย กับค่าฤชาธรรมเนียม ค่าชอนนอกนั้นให้ยก

จำเลยที่ 2 ที่ 3 อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยที่ 3 ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้เมื่อศาลอุทธรณ์พิพากษายืนแล้ว จำเลยที่ 2 ไม่ฎีกา คดีเฉพาะจำเลยที่ 2 จึงเป็นอันยุติ จำเลยที่ 3 คงฎีกาเฉพาะวงเงินที่จะต้องรับผิด ข้อเท็จจริงฟังยุติว่า เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2523 จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกจ้างของจำเลยที่ 2 ได้ขับรถยนต์บรรทุกสิบล้อ คันหมายเลขทะเบียน ส.บ.13789 ของจำเลยที่ 2 ไปในทางการที่จ้าง ไปตามถนนสายพระพุทธรบาทมุ่งสู่อำเภอท่าเรือ เมื่อมาถึงทางแยกเข้า อำเภอบ้านหมอ ตำบลบางโหนด อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรีได้ชนรถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน อ.ย.05796 ของโจทก์ที่ 3 ซึ่งมีโจทก์ที่ 2 เป็นผู้ขับขีและนางถนอม ประดับทอง ภรรยาของโจทก์ที่ 2 นั่งซ้อน

ท้าย เป็นเหตุให้นางถนนอม ประดับทอง ถึงแก่ความตาย โจทก์ที่ 2 แชนขวาขาด และขาซ้ายหัก รถจักรยานยนต์ของโจทก์ที่ 3 เสียหาย จำเลยที่ 2 ต้องรับผิดชอบในมูลค่าโดยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้โจทก์ที่ 2 เป็นเงินรวม 300,000 บาท ให้โจทก์ที่ 3 รวมเป็นเงิน 65,000 บาท ในขณะที่เกิดเหตุบริษัทประกันภัย จำเลยที่ 3 ได้รับประกันภัยรถยนต์บรรทุกสิบล้อคันเกิดเหตุจากจำเลยที่ 2 เพื่อความรับผิดชอบในอุบัติเหตุอันเกิดจากการใช้รถยนต์ต่อบุคคลภายนอก ปัญหาจึงมีว่า จำเลยที่ 3 จะต้องร่วมรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายในฐานะเป็นบริษัทรับประกันภัยค้ำจุนให้แก่โจทก์ที่ 2 และโจทก์ที่ 3 ตามสัญญากรมธรรม์ประกันภัยเพียงใด

พิเคราะห์สัญญากรมธรรม์ประกันภัยเอกสารหมายเลข ล.1 รายการ 4 จำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบ ตามสัญญาข้อ 2.1 บรรทัดแรก 100,000 บาทต่อหนึ่งคนบรรทัดถัดลงมา 100,000 บาทต่อหนึ่งครั้ง เห็นว่า แม้ในสัญญาจะระบุจำกัดความรับผิดชอบของจำเลยที่ 3 ในกรณีที่เกิดการบาดเจ็บหรือการมรณะของบุคคลภายนอกในวงเงินไม่เกิน 100,000 บาทต่อหนึ่งคน ก็ได้ให้ความหมายว่าเมื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอกหลายคนแล้ว จำเลยที่ 3 จะต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายแก่ทุกคนในวงเงินคนละไม่เกิน 100,000 บาท เพราะตามสัญญา ข้อ 2.1 ในบรรทัดถัดลงมาได้จำกัดความรับผิดชอบไว้ในวงเงิน 100,000 บาทต่อหนึ่งครั้งแล้ว ซึ่งหมายความว่า ถ้าหากเกิดอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอกหลายคนด้วยกัน ทุกคนมีสิทธิได้รับค่าเสียหายจากบริษัทประกันภัยจำเลยที่ 3 ในวงเงินไม่เกิน 100,000 บาท โดยแบ่งเฉลี่ยกันตามส่วนของความเสียหายที่ได้รับ ที่ศาลล่างวินิจฉัยให้จำเลยที่ 3 รับผิดชอบตามสัญญากรมธรรม์ประกันภัยโดยให้ร่วมใช้ค่าเสียหายอันเกิดจากการบาดเจ็บของโจทก์ที่ 2 และการเสียหายของโจทก์ที่ 3 กับการตายของภรรยาโจทก์ที่ 2 รวมเป็นเงิน 200,000 บาท นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย โดยในส่วนตัวเป็นค่าเสียหายต่อชีวิตร่างกายตามสัญญาข้อ 2.1 นั้น โจทก์ที่ 2 และที่ 3 ชอบที่จะได้รับค่าเสียหายส่วนนี้รวมแล้วไม่เกิน 100,000 บาท และในส่วนที่เป็นค่าเสียหายเกี่ยวกับทรัพย์สินตามสัญญาข้อ 2.3 นั้นข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลล่างทั้งสองแล้วว่า รถจักรยานยนต์เสียหายเป็นเงิน 15,000 บาท โจทก์ที่ 3 ชอบที่จะได้รับค่าเสียหายในส่วนนี้อีก 15,000 บาท รวมจำเลยที่ 3 ต้องรับผิดชอบทั้งสิ้นเป็นเงินไม่เกิน 115,000 บาท ตามที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นฎีกาจำเลยที่ 3 ข้อนี้ฟังขึ้น

พิพากษาแก่เป็นว่า ให้จำเลยที่ 3 รับผิดชอบเป็นเงิน 115,000 บาทพร้อมกับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่โจทก์ที่ 2 ที่ 3 ค่าขึ้นศาลทั้งสามศาลให้จำเลยที่ 3 ชำระแทนโจทก์ที่ 2 ที่ 3 ตามจำนวนทุนทรัพย์ที่ขณะคดี สำหรับค่าทนายความสามศาลให้ใช้แทนรวม 3,000 บาทนอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์.

(อรรถวิทย์ วรรณวินิจ - ดุสิต วราโห - สวัสดิ์ รอดเจริญ)